

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kateřina Voglová, ***Matematická analýza na středních školách v 1. polovině 20. století***

Cílem bakalářské práce Kateřiny Voglové bylo popsat koncepci výuky diferenciálního a integrálního počtu na středních školách v našich zemích po tzv. Marchetově reformě do poloviny 20. století, přiblížit tehdejší učebnice a autory a porovnat jejich zpracování se současnými studijními texty.

Autorka text rozdělila do pěti kapitol. V první s názvem *Historický vývoj matematické analýzy* nastínila dějiny daného matematického oboru. V následující části *Vývoj výuky a učebnic infinitezimálního počtu u nás* představila pojetí vzdělávání v kalkulu v jednotlivých obdobích. Třetí kapitolu, *Učebnice*, pojala jako zmíněné porovnání matematického a didaktického přístupu k infinitesimálnímu počtu napříč našimi učebnicemi. Věnovala se přitom prvorepublikovým textům a pracím z nedávné doby. Svoji studii uzavřela kapitolami *Úlohy* a *Alois Strnad*, v nichž ukázala některé matematické problémy a nastínila dílo a životní osudy pedagoga Aloise Strnada.

Text je napsán se zájmem o danou problematiku. Je gramaticky i stylisticky vesměs kvalitní, čtivý a adekvátně členěný. Jednotlivé kapitoly jsou logicky provázané a přirozeně na sebe navazují. Obsahují četné citace zdrojů a odkazy na literaturu s dalšími informacemi.

K předložené práci mám některé výhrady, které formuluji také jako náměty k její obhajobě. Na straně 35 je chybně uveden název Rolleovy věty (je napsáno *Rohlleovy*). Na straně 38 v posledním odstavci je pracováno s historickými názvy *libovolná veličina stálá* a *nesčíselně*. Bylo by dobré k tomu doplnit současnou terminologii a dané termíny vysvětlit z matematického hlediska. V kapitole *Úlohy* bych očekával připojení řešení problémů. Je ovšem pravdou, že autorka v závěru práce přiznává, že by bylo možné se na matematické úlohy v učebnicích zaměřit podrobněji. To chápe jako potenciální směr svého dalšího studia. Na straně 53 chybí mezera mezi letopočty 1872 a 1918.

Přes uvedené nedostatky se domnívám, že text Kateřiny Voglové odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci a v podstatě splňuje cíle stanovené při jejím zadání. Chápu jej jako drobný cenný příspěvek k dějinám matematického vzdělávání v naší zemi. Má úzký vztah k autorčině studijnímu oboru. Vážím si také jejího zodpovědného přístupu při tvorbě studie, zdokonalování textu na základě pravidelných konzultací i invence a samostatné tvůrčí aktivity. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm